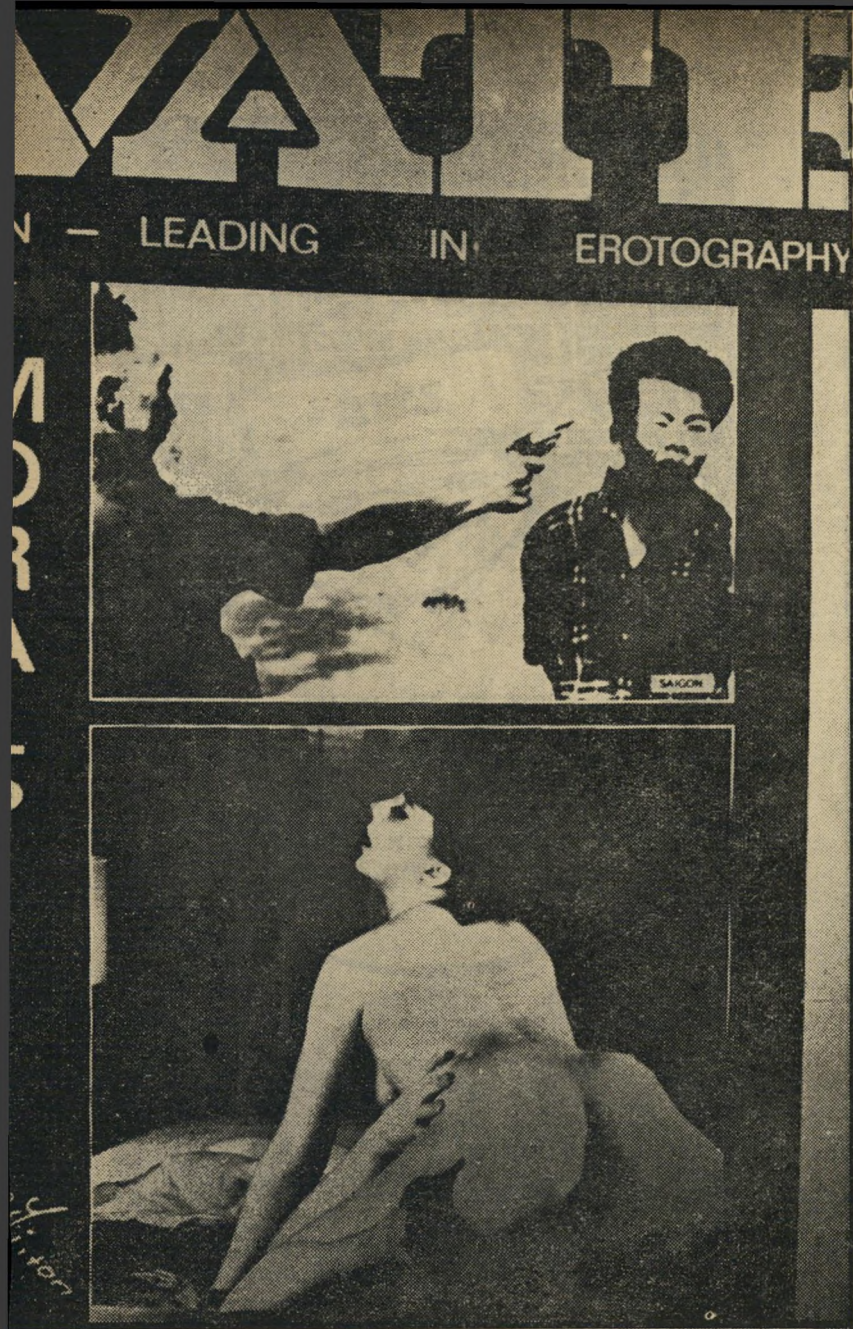

— LEADING IN EROTOGRAPHY

פורנו

כתב „ידעוֹת“
עלי כהן (מזקן), כתב הצהרון
ידיעות אחרונות, צופה, לרגל
תפקידו, בסרט פורנו ביריד, שהתקיים בקופנהאגן בירת דניה.

מה מוסרי?
שואלת כרוזה ענקית באחת מפינות היריד. בכרוזה שתי תמונות: התחתונה מראה זוג בעת מישגל, העליונה: את מפקד משטרת סייגון הורג שבוי. אולם ספק אם אלפי המבקרים התפנו לעסוק בשאלות מוסר באותה שעה.

אסור במשך דורות ארוכים — לפתע כה פשוט וקרוב. הושט יד וגע.

דוֹיכנים שוקקים אדם. ברמקולים מתערבבים הכרונותיהם של מארגני היריד עם פסיהקול של הסרטים, המשמיעים אנקות תשוקה של זוגות משתגלים. בגודל טבעי ובצבעים. שום דבר אינו נסתר יותר. החוויה המוצנעת שבינו לבניה — הפכה לשוק.

הבעייה היחידה שהתעוררה ביריד הפורנוגרפיה הראשון בעולם: יצרני סרטי הפורנו באו לידי מחלוקת עם המשטרה. נושא המחלוקת היה נכבד למדי: המשטרה טענה כי הצגת סרטים כפופה לחוק בתי הקולנוע וחייבת במס עינוגים. יצרני הסרטים טענו שזו תצוגה דוקומנטרית למטרות פירסומת מסחרית של סחורתם, פטורה ממס.

★ ★ ★

ליום פתיחת היריד פירסם האפיפיור איגרת רועים בגנות הפורנוגרפיה. הדיבר לא הפריע לכומר הדני יוהן גילסון, שהוא גם חבר הפולקטינג (בית הנבחרים) לבקר ביריד ולהביע את דעתו: „היריד הזה נעדר כל תחושת יופי. זו גסות שאין בה שמץ אהבה. אני מצטער על כל אדם הנאלץ להעזר בתחליף לתיקון מומו. והוא הדין גם בתחליפים הפלאסטיים לאברי המין. היריד כולו אין בו חידוש. הדברים כבר ארעו ביוון העתיקה וברומא. בחפירות פומי פיי אנו מוצאים אותו סוג של פורנוגרפיה.“

יתכן. אבל אלפי התיירים המציפים את קופנהאגן וגוהרים כולם לתערוכה, לא הסי פיקו כנראה לראות בשעתו את חפירות פומי.

דבר אחד ברור: ה־21 לאוקטובר 1969 הוא סימן דרך מכריע בתולדות המין האנושי — לא פחות אולי מנחיתת אדם על הירח. זהו יומה של האשה המשחררת, בעזרת המצלמה, את התפרקותה מכבליה צניעות:

היא מושיטה לשון — מלגלת.

הדגמה
שתי דיילות, אחת יושבת והשנייה שוכבת (בתמונה נראות רק רגליה) מדגימות בפני צלמים את השימוש באחד מן המוצרים המוצגים בתערוכה.

כתב „הארץ“
אליהו זהבי עם אחת מדיילות ה־יריד. אפילו ביקורו של כרושצ'וב בקופנהאגן, בשנת 1964, לא זכה לסיקור עיתונאי מקיף כזה.